Dosarul nr. 1-24128317-26-1-11112024
Nr.1-310/2024

S E N T I N Ț Ă

În numele LEGII

27 iunie 2025 oraşul Drochia

Judecătoria Drochia sediul central
Instanţa compusă din:
Preşedinte de ședință, judecător Lucia Grădinari
Grefier Maria Vizitiu,Cristina Foalea
Cu participarea:
Procurorului Lilia Bucataru,Oleg Rusu
Avocatului Covdii Rostislav- de partea inculaptului, Veaceslav Lupacescu de partea părții vătămate,
A judecat în ședință de judecată publică , în limba de stat cauza penală, procedura generală pe învinuirea lui

Chibercea Ion *****, născut la data de ***** în s. *****raionul *****și locuitor al ***** r-l *****, moldovean, necărturar, nesupus militar, concubinaj, fără ocupație social utilă, IDNP*****, cetățean al Republicii Moldova, anterior judecat:

- Prin Sentința Judecătoriei *****din 21.01.2016, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) CP, stabilindu-i ca pedeapsă 100 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.
- Prin Sentința Judecătoriei Șoldănești din 18.05.2016, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2), art. 171 alin. (1) CP, stabilindu-i ca pedeapsă definitivă sub formă de închisoare prin prisma art. 84 alin. (1), art. 84 alin. (4) CP pe un termen de 3 ani 4 luni și 8 zile.
- Prin Sentința Judecătoriei *****a din 28.06.2024 Chibercea **********a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (1) lit.a), CP, stabilindu-i ca pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni.Pedeapsa este ispășită, fiind eliberat la 15.05.2025.

învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (2) lit.c) CP al RM,
Termenul examinării cauzei: 11.11.2024-27.06.2025.
Procedura de citare legal executată.
În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța

C o n s t a t ă :

Chibercea Ion *****u,**la data de 21.09.2024, în intervalul orelor 22-24 aflându-se la în ***** r.*****, în urma unui conflict verbal, a agresat-o fizic a îmbrâncit-o pe concubina sa Nistor Iuliana astfel căuzându-i ultimei vătămari corporale.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 202418D0221 din 16.10.2024 în timpul examinării medico-legale, la cet. Nistor Iuliana s-au depistat leziuni corporale în formă de: fractuyră închisă de os radial pe dreapta, care putea fi cauzată de acțiunea traumatică a unui/or/, obiect/te, dur/re, contodent/te, posibl în timpul și circumstanțele indicate, se califică către vătămare corporală MEDIE a integrității corporale.

Prin acţiunile sale intenționate Chibercea Ion *****i a comis infracţiune prevăzută de art. 201[1] alin.(2) lit.c) Cod Penal**,** violenţa în familie, adică acţiunea sau inacţiunea intenţionată, comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care au provocat vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății.

În ședința de judecată Chibercea Ion *****u vina nu a recunoscut pe deplin şi a explicat că, la data de 21.09.2024 în timp ce se afla cu concubina sa Nistor Iuliana în vizită la vecina Hmeliovscaia Vera au servit băuturi alcoolice. Noaptea când deja plecau acasă din motiv că Nistor Iuliana se afla în stare de ebrietate aceasta a căzut jos ,el a ajutat-o să se ridice şi ambii au plecat acasă. Conflicte în acea seară nu au avut.În prezent locuiesc împreună.Careva lovituri în acea seară concubinei nu a aplicat.

Partea vătămată, Nistor Iuliana la ședința de judecată a refuzat de a da careva declarații, folosindu-se de dreptul său legal, careva pretenții de ordin material și moral nu are.

Martorul Leonenco Svetlana**,**în ședința de judecată instanței a explicat că la data de 21.09.2024 nu a văzut ce s-a întîmplat între fiica sa Nistor Iuliana de comun cu concubinul său Chibercea Ion. A doua zi, fiica i-a comunicat că a căzut ,dar ea consideră că concubinul ei a lovit-o.Ambii fac abuz de băuturi spirtoase, şi este agresiv faţă de fiica sa.

Martorul Bespalco Ivan în ședința de judecată instanței a explicat că împreună Rusu Igor, la dat de 21.09.2024 în timp ce afla la serviciu, a fost o chemare la Chibercea Ion, care locuia cu Nistor Iuliana .La Nistor Iuliana era mîna inflamată,la întrebarea ce sa întîmplat a comunicat că a căzut jos ,Chibercea Ion a împins-o.A fost solicitată salvarea , și medicii au comunicat că mîna este fracturată. Nistor Iuliana și cu concubinul au fost la Hmeliovscaia Vera unde au consumat băuturi spirtoase .Cazul dat a fost documentat.Chibercea Ion a declarant că Nistor Iuliana a căzut singură jos.Motivul conflictului nu cnoaște, dar zi de zi ei folosesc băuturi spirtoase.

În afară de aceasta, vinovăţia lui Chibercea Ion *****este dovedită şi de materialele cauzei și anume:

- Conținutul plângerii numitei Nistor Iuliana depusă la Inspectoratul de Poliție *****a la 14.10.2024 prin care solicită organelor de poliție de a lua măsuri conform legislației în vigoare cu concubinul Chibercea Ion, care la data de 21.09.2024, seara pe una din străzile *****, r-nul ***** în urma unui conflict verbal a îmbrâncit-o în urma cărui fapt a căzut jos și s-a lovit la mâna dreaptă.(f.d. 5)

-Informația telefonică a serviciului 112 din 24.09.2024, ora 16.06 min pe faptul că s-a adresat Nistor Iuliana, care a comunicat că la 21.09.2024 a fost agresată fizic de concubinul său Chibercea Ion.(f.d.6)

-Conținutul procesului verbal de cercetare la fa locului din 24.09.2024**,** cu anexă planșa fotografică, conform căruia a fost cercetat locul comiterii infracțiunii și anume o porțiune de teren aflată la distanța de 15 m de la traseul central din *****, r-nul *****a.(f.d.12)

-Conținutul raportului de constatare nr. 202417D0135 din 03.10.2024 în conformitate cu care la examinarea documentelor medicale pe numele persoanei Nistor Iuliana a.n. ***** s-a constatat diagnosticul : fractură închisă la os radial pe dreapta, care putea fi cauzată de acţiuni traumatice a unui corp dur contodent şi prin lovire de el, se preapoate şi de la căderеposibil în timpul şi circustanţele indicate şi se califică categoriei vătămare medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii.(f.d.24-25)

-Conținutul raportului de expertiză judiciară nr. 202418D0221 din 16.10.2024 în conformitate cu care examinând datele medicale prezentate la cet. Nistor Iuliana, a.n. 2002 s-au depistat leziuni corporale sub formă de: fractură închisă la os radial pe dreapta, care putea fi cauzată de acțiuni traumatice a unui corp dur contondent şi prin lovire de el, se preapoate şi de la cădere posibil în timpul şi circumstanțele indicate şi se califică categoriei vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății. Leziunea corporală descrisă mai sus, se exclude apariția ei de sinestătător. (f.d.27-28)

Instanţa conchide că vinovăţia lui Chibercea Ion *****u este dovedită integral, în aceia că , a comis infracţiunea prevăzută de art. 201^1 alin. (2) lit.c) CP al RM, violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare și alte acțiuni violente, care au provocat vătămarea medie a integrităţii corporale și a sănătăţii.

Apreciind probele cercetate în ședință de judectă prin prisma prevederilor art.101 CPP al RM, în virtutea cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concjudenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu-din punct de vedere al coraborării lor, instanța, apreciindu-le

conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, ajunge la concluzia că în ședința de judecată cu certitudine s-a dovedit vinovăția lui Chibercea Ion ***** la data de 21.09.2024, în intervalul orelor 22-24 aflându-se la în ***** r.*****, în urma unui conflict verbal, a agresat-o fizic a îmbrâncit-o pe concubina sa Nistor Iuliana astfel căuzându-i ultimei vătămari corporale.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 202418D0221 din 16.10.2024 în timpul examinării medico-legale, la cet. Nistor Iuliana s-au depistat leziuni corporale în formă de: fractuyră închisă de os radial pe dreapta, care putea fi cauzată de acțiunea traumatică a unui/or/, obiect/te, dur/re, contodent/te, posibl în timpul și circumstanțele indicate, se califică către vătămare corporală MEDIE a integrității corporale.

Instanţa conchide că vinovăţia lui Chibercea Ion *****in este dovedită integral, faptele fiind recunoscute și de către inculpat în ședința de judecată și corect urmează a fi calificate acțiunile în baza art. 201/1 al.2 lit.c) CP al RM , care și-au găsit confirmare în ședința de judecată.

Din totalitatea probelor administrate vinovăția învinuitului Chibercea Ion *****u, de comiterea infracțiunii incriminate este demonstrată cu certitudine, încadrând acțiunile acestuia în baza art.201^1 alin.(2) lit.c) din Codul penal.

În continuare se subliniază că, potrivit art.2 al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie nr.45 din 01.03.2007, violență fizică reprezintă vătămare intenționată a integrității corporale ori a sănătății prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă și de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acțiuni cu efect similar.

În corespundere cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, autoritățile statului au obligația pozitivă de a proteja victimele violenței în familie în vederea neadmiterii încălcării prevederilor art.3 și 8 din CEDO.

Astfel, în cauza *Mudric contra Moldovei* (Hotărîrea din 16 iunie 2013), Curtea a indicat, că articolul 1 din Convenție, coroborat cu articolul 3, impune Statelor obligații pozitive pentru a sigura ca indivizii aflați sub jurisdicția lor să fie protejați împotriva tuturor formelor de rele tratamente, interzise de art.3, inclusiv dacă un astfel de tratament este administrat de persoane private.

Mai mult decât atât Curtea Europeană pentru Drepturile Omului accentuează insuccesul de a realiza o protecție relevantă a victimelor violenței domestice de către autoritățile de drept din Republica Moldova în cauza *TM și C.M.v.s.Republica Moldova* (2014), statuând eșecul statului de a proteja persoanele împotriva violenței în familie, ceea ce înseamnă că acțiunile autorităților nu sânt un simplu eșec sau tergiversarea examinării violenței, dar constituie iertarea violenței. În acest context, se menționează că violența în familie este o problemă actuală în

societate, care necesită depunerea de maxime eforturi din partea statului pentru a dezrădăcina acest fenomen indezirabil.

Cu privire la violența în familie, Comitetul de Miniștri a recomandat Statelor membre să califice toate formele de violență în familiei ca infracțiuni și să prevadă posibilitatea de a întreprinde măsuri interimare în scopul ocrotirii victimelor, să interzică făptașului de a contacta, comunica, de a se apropia de victimă, să locuiască sau să intre în anumite locuri, să sancționeze toate încălcările măsurilor impuse făptașului și să stabilească o măsură obligatorie de acționare pentru poliție, serviciile medicale și sociale.

Una dintre consecințele comportamentului violent este frica constanță a victimei e repetarea violenței. CEDO a indicat că judecarea acestei categorii de pricini urmează să se înfăptuiască pe principiul asigurării interesului superior al victimei (copii, femei, vârstnici), consfințit în actele internaționale fundamentale în domeniul drepturilor omului, asumate ca obligațiuni ale statului, și, la fel, pe principiul „toleranței zero" adică aplicarea măsurilor trebuie să aibă un efect descurajant pentru agresor.

Prin intermediul art.201^1 din Codul penal, se face apărarea penală a relațiilor sociale cu privire la solidaritatea familială, ce constituie *obiectul juridic principal*, iar obiectul juridic secundar îl reprezintă relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică sau psihică.

Obiectul juridic material îl constituie corpul persoanei, iar victimele acestei infracțiuni face parte din rândul membrilor familiei.

Victima infracțiunii analizate poate fi oricare membru al familiei făptutorului, apreciat astfel în baza art.133^1 din Codul penal.

Potrivit art.133^1 din Codul penal, Prin membru de familie se înţelege: a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii; b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

Urmează a fi relevat că, potrivit declarațiilor părții vătămate, se atestă că aceasta cu Chibercea Ion ***** se află în relația de concubini, ceea ce atestă faptul că, aceștia sunt membri de familie în sensul art.201^1 și art.133^1 lit.a) din Codul penal.

Latura obiectivă a infracțiunii la caz s-a realizat prin, fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de lovire cu cuțitul în partea laterală stânga, urmările prejudiciabile sub formă de vătămarea corporală ușoară a integrității corporale și legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Prin urmare, în acțiunile lui Chibercea Ion *****u, sunt întrunite semnele laturii obiective a infracțiunii de violență în familie, manifestată prin alte acțiuni violente, or, din materialele acumulate în cadrul urmăririi penale, se atestă cu certitudine că, Chibercea Ion ***** a lovit-o pe Nistor Iuliana.

Latura subiectivă se manifestă prin intenție directă sau indirectă. Scopul este de a vătăma integritatea corporală a victimei și a o intimida cu scopul de a impune voința și controlul asupra ei.

În speță, Chibercea Ion își dădea seama de caracterul prejudiciabil al faptei sale, a prevăzut posibilitatea survenirii consecințelor acesteia și, cu toate că nu urmărea cauzarea unei vătămări de un anumit grad concret, totuși a admis posibilitatea producerii lor.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă, care la momentul comiterii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani și care are calitatea de subiect special, membru de familie al victimei. Condiții întrunite de către învinuitul Chibercea Ion *****u .

În conformitate cu art. 75 a CP al RM la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii comise , de motivele acesteia , de persoana celui vinovat , de circumstanțele cauzei, care ateniuază sau agravează răspunderea , de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Circumstanțe agravante nu sînt.

Circumstanțe atenuante nu sînt.

Chibercea Ion *****nu a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii imputate, anterior a fost condamnat,recent la 13.05.2025 a fost eliberat.

Conform prevederiloe art. 61 CP al RM,pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.(1) Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Luînd în considerație cele relatate mai sus, instanța consideră a aplica în privința inculpatului pedeapsa nonprivativă.

La fel, instanţa ţine cont şi de jurisprudenţa CEDO, potrivit căreia: ”...soluţia cea mai potrivită pentru problema supra-aglomerării ar fi reducerea numărului de deţinuţi prin utilizarea mai frecventă a măsurilor punitive non-privative de libertate şi minimizarea recurgerii la detenţia preventivă” (cauza varga şi alţii vs Ungaria, cererile nr. 1409/12, 45135/12, 73712/12, 34001/13, 44055/13 şi 64586/13 din

10.03.2015), precum şi de Recomandările Comitetului de Miniştri ONU nr. R (99) 22 şi Rec (2006) 13, care invită statele să încurajeze procurorii şi judecătorii de a folosi cât mai mult posibil alternativele la detenţie.

Prin prisma tuturor probelor prezentate de acuzatorul de stat şi examinate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată menționează faptul, că starea de fapt probantă în faza de urmărire penală prin incriminarea faptelor imputate inculpatului, s-a confirmat în totalitate.

Toate probele prezentate de către acuzatorul de stat au fost analizate şi examinate minuțios de către instanţa de judecată, cu respectarea principiului apărării şi contradictorialității.

Instanţa menționează că practica judiciară demonstrează că pedeapsa prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit, iar o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficient nici pentru corectarea infractorului nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

Mai mult ca atât, legea penală nu urmăreşte scopul de a cauza suferinţe fizice sau de a leza demnitatea omului – acesta este unul din principiile aplicării Codului penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO în cauza "Prince Hans Adam II de Liechtteinstein vs Germaniei din 17.01.2001" a statuat că statele semnatare şi-au asumat obligaţii de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenţie să fie concrete şi efective, nu teoretice şi iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligaţie de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare şi a mijloacelor necesare realizării acestei obligaţii.

La adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art.385 alin. (1), pct. 1)-4) Cod de procedură penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

În conformitate cu art.51 alin. (1) Cod Penal temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Prin urmare, instanţa de judecată, călăuzindu-se de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de necesitatea de apărare împotriva comiterii a astfel de infracțiuni, reținând că aplicarea pedepsei trebuie să contribuie la corectarea inculpatului, să-l rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea, că comiterea infracțiunii nu reprezentă un

incident în viața inculpatului, consideră că corectarea şi reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea în privința lui a pedepsei nominalizate supra.

Conform prevederilor art.101 CPP al RM, flecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al partinităţii, concludentei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Luînd în considerație cele relatate mai sus, instanța consideră a aplica în privința inculpatului Chibercea Ion *****u pedeapsa sub formă de închisoare.

Instanța ține cont şi de opinia acuzatorului de stat, care a pledat pentru aplicarea unei pedepse sub formă de 3 ani închisoare.

La rîndul său apărătorul inculpatul a pledat pentru achitare . Inculpatul a susținut poziția apărătorului.

Argumentele părții apărării invocate în sensul achitării inculpatului, instanța le consideră neîntemeiate, pe motiv că acestea sunt contrare probelor acuzării prezentate și cercetate în cadrul ședințelor de judecată.

Nerecunoaşterea vinovăției de către inculpat reprezintă o metodă de apărare şi un drept al inculpatului de a nu se auto-incrimina, drept garantat de art. 66 din Codul de procedură penală și art. 6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor
false sau refuzul de a face declarații.

Astfel, poziţia inculpatului , avocatului precum că nu a comis infracțiunea prevăzută la art. 201/1 alin. (2) lit.c)Cod penal este una declarativă şi formală, exprimată cu scopul de a evita răspunderea penală.

La caz, instanţa a reţinut o stare de fapt conformă cu realitatea şi sprijinită pe interpretarea şi analiza judicioasă a unui probatoriu complet administrat, atât în faza de urmărire penală, cât şi în faţa instanţei. Acţiunile inculpatului sunt susţinute de materialul probator administrat în dosar, constituind un lanţ deductiv, fără discontinuitate.

Deşi inculpatul a negat săvârşirea infracţiunii imputate, susţinerile acestuia nu au suport probator. Simpla afirmaţie a unei stări de fapt, fără coroborarea acesteia cu alte mijloace de probă, nu poate fi acceptată ca adevăr, iar modalitatea de apărare utilizată de inculpat, respectiv negarea realităţii evidente, nu poate influenţa convingerea bazată pe probele cercetate în cadrul ședințelor de judecată.

Prezumţia de nevinovăţie a inculpatului nu este absolută, ci relativă, ea putând fi răsturnată prin orice mijloc de probă administrat în mod legal.

Din toate probele administrate în cauză, instanţa reţine că starea de fapt este cea arătată în actul de sesizare. Reţinerea săvârşirii infracţiunii în sarcina inculpatului, atrage pe cale de consecinţă răspunderea penală a acestuia şi necesitatea aplicării pedepsei raportat la pericolul social concret al faptei incriminate, în vederea restabilirii valorilor sociale ameninţate.

Versiunea inculpatului precum că nu el a lovit-o a căzut sinură partea vătămată jos, instanța de judecată o apreciază critic, or, din materialele cauzei rezultă contrariul, reieșind din conținutul raportului de constatare, leziunile depistate la Nistor Iuliana se exclud de la căderea propriului corp.

Instanța de judecată conchide că analiza coroborată a probelor examinate în cadrul cercetării judecătorești relevă inconsecvența poziției inculpatului, iar starea de fapt reținută în baza ansamblului probator administrat în prezenta cauză confirmă că infracțiunea prevăzută de art. 201/1 alin. (2)lit.c) Cod penal pentru care inculpatul a fost trimis în judecată există și a fost săvârșită de acesta.

Prin urmare, în ședința de judecată s-a constatat cu certitudine, intenția, motivul și scopul comiterii faptei incriminate, constatîndu-se o legătură de cauzalitate între fapta prejudiciabilă și urmările social periculoase.

Reieşind din cele expuse şi în conformitate cu prevederile art. 27, art. 99 - art. 101 CPP, cercetînd sub toate aspectele probele administrate, verificîndu-le minunțios prin prisma admisibilității, pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanţa consideră că în cadrul cercetării judecătorești a fost dovedită integral vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzută la art. 201/1 alin. (2)lit.c) CP al RM.

Calificînd astfel acţiunile inculpatului, la determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atît sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcare, cît şi prin punctul de vedere de educare a făptuitorului, instanţa de judecată va ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul comiterii acesteia, de personalitatea inculpatului, precum şi de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993” CtEDO a statuat că „(...) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această

condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală".

Prin prisma tuturor probelor prezentate de acuzatorul de stat şi examinate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată menționează faptul, că starea de fapt probantă în faza de urmărire penală prin incriminarea faptelor imputate inculpatului, s-a confirmat în totalitate.

Toate probele prezentate de către acuzatorul de stat au fost analizate şi examinate minuțios de către instanţa de judecată, cu respectarea principiului apărării şi contradictorialității.

Conform revendicării F 246, Chibercea Ion *****anterior a fost atras la răspundere penală.

- Prin Sentința Judecătoriei *****din 21.01.2016, Chibercea Sergiu *****a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) CP, stabilindu-i ca pedeapsă 100 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.
- Prin Sentința Judecătoriei Șoldănești din 18.05.2016, Chibercea Sergiu *****i a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2), art. 171 alin. (1) CP, stabilindu-i ca pedeapsă definitivă sub formă de închisoare prin prisma art. 84 alin. (1), art. 84 alin. (4) CP pe un termen de 3 ani 4 luni și 8 zile.
- Prin Sentința Judecătoriei *****a din 28.06.2024 Chibercea Sergiu *****a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (1) lit.a), CP, stabilindu-i ca pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni.Pedeapsa este ispășită, fiind eliberat la 15.05.2015.

Conform cazierului contravențional, Chibercea Ion Sergiu în perioada cuprinsă între 01.01.2000-01.10.2024 a comis 91 contravenții. (f.d.67-71)

La locul de trai Chibercea Sergiu *****i se caracterizează negativ. (f.d.58)

Cheltuielile judiciare sunt pe suma de 448 lei, pentru efectuarea expertizei medico-legale,- 320 lei - raportului de constatare nr. 202417D0135 din 03.10.2024 (f.d. 24-25);320 lei - raportului de expertiză judiciară nr. 202418D0221 din 16.10.2024 (f.d. 27-28); total - 640 lei -neachitați.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală al RM, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează chestiuni privind cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Instanța consideră întemeiată solicitarea acuzatorului de stat cu privire la încasarea în beneficiul statului de la inculpat a cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu efectuarea raportului de expertiză în sumă de 640 lei.

În conformitate cu art. 227 alin. (1) și alin. (3) Cod de procedură penală al RM, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

Totodată potrivit prevederilor alin. (3) al normei citate, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, cea din ultima, fiind considerată o normă generală, neobligând statul să suporte cheltuielile ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acţiunilor organului de urmărire penală şi pentru a nu condiţiona termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părţile în proces.

În sensul prevederilor art. 229 alin. (1-4) Cod de procedură penală al RM, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor. În cazul condamnării cîtorva persoane în aceeaşi cauză, cheltuielile judiciare se repartizează în dependenţă de vinovăţia, gradul de răspundere şi situaţia materială a fiecăreia din ele.

Astfel, prin prisma normelor de drept evidențiate, ținînd cont de faptul că rapoartele respective de expertiză au stat la baza vinovăției inculpatului fiind acțiuni de urmărire necesare în vederea descoperirii infracțiunilor și contracarării activității infracționale, instanța de judecată consideră necesar a admite solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare și va dispune încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de

640 lei, or, în acest sens, urmărirea penală şi judecarea unei cauze penale ocazionează efectuarea de cheltuieli pentru întocmirea şi transmiterea actelor de procedură, pentru administrarea probelor si conservarea mijloacelor materiale de probă, precum şi cu orice alte cheltuieli necesare normalei desfăşurări a procesului penal. În cheltuielile ocazionate de administrarea probelor se includ şi sumele pentru retribuţia cuvenită experţilor si interpreţilor pentru serviciul care l-au adus justiţiei. Spre deosebire de procesul civil, unde sumele necesare acestor cheltuieli sânt avansate de către reclamant, prin plata taxei de timbru, la introducerea acţiunii, în cauzele penale, în care activitatea judiciara se desfăşoară din oficiu, sumele necesare cheltuielilor de urmărire sau de judecată sânt avansate, de regulă, de stat, prin organul judiciar în faţa căruia se află cauza penală.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o; ca urmare, cheltuielile judiciare sânt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Obligaţia inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală şi integrală: întrucât săvârşirea unei infracţiuni atrage în mod inevitabil desfăşurarea urmăririi penale si a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată şi partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli; de asemenea, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunţarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanţă.

Chletuielile judiciare urmează a fi încasate de la inculpat integral.

Măsura preventivă aplicată inculpaților de menținut aceiaș pînă la întrarea sentinței în vigoare.

În conformitate cu art. art.340, art.384-389,art.396,397 Codul de Procedură Penală al RM , instanţa de judecată

H o t ă r ă ș t e :

A-l recunoaște vinovat pe **Chibercea Ion** *****de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (2) lit.c) Cod Penal al RM și ca măsură de pedeapsă în baza acestei Legi i se stabilește sub formă de închisoare pe un termen 1 (unu) ani.

În temeiul alin. (3) art. 72 Cod penal al RM, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentinţe de către Chibercea Ion *****u urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul de executare pedepsei în privința lui Chibercea Ion *****se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Măsura preventivă în privința lui Chibercea Ion *****u aplicată urmează a fi menținută pînă la devenirea sentinței defenitive.

A încasa de la Chibercea Ion *****în beneficiul statului suma de 640(șase sute patruzeci) lei cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea rapoartelor judiciare de constatare.

Sentința integrală pronunțată public la 27.06.2025.

Sentința cu drept de atac timp de 15 zile la Curtea de Apel Nord prin intermediul Judecătoriei Drochia sediul central.

Președintedeședință,judecătorul Lucia Grădinari